

SYNAPSEN

8.MARS-SPECIAL

S

Synapsen
Tidsskriftet til Psykologen
Linjeforeningen for
profesjonsstudiet i psykologi

Redaktør
Trine Smedbøl
trinesmedbol@gmail.com

Økonomi
Dagny Aakvaag Glomstad
Web/PR
Elisa Bruvik Sætre
HR
Jakob Hardersen Prydz
Skribenter
Elisa Bruvik Sætre
Linnea Marie Dramdal Borg
Vilde Nerdal
Jakob Hardersen Prydz
Mathias Kirknes
Dagny Aakvaag Glomstad
Cecilie Othman Arnesen
Kine Johanne Bjørkman
Baanrud

Trykk
NTNU Grafisk senter
Opplag: 220
Dato: 08.03.2018

Kontakt
avis.psykologen@gmail.com
facebook.com/synapsenavis
synapsenavis

3. årgang, #1
2018

Innhold

6

POPS
*Psykologistudenter Om Psyke
og Sex*

8

Farmor forteller
*En samtale om kampen for
likestillingen*

12

Studentenes bekjennelser
*Anonymt innsendte tekster med
tema "kvinne"*

16

Et oppgjør med generasjon
perfeksjon
*Anmeldelse av Psykologirevyen
2018*

18

Buss, buss
*så får du ein ganske ubehageleg
situasjon med mykje kluss*

24

Språkspalta
*Informasjon som kan spare deg
for store misforståelser*

20

Psykolosjenstyret
*Bli litt bedre kjent med det nye
styret*

26

Kunnskapstevling
*Slapp av - det er bare et litt mer
jovialt ord for god gammaldags
quiz*

Leder

Tekst: Trine Smedbøl

Gratulerer med dagen!

Ja, nå er jo jeg en av dem som mener at denne dagen begynner å bli overflødig. Menn kan stemme, lik lønn for likt arbeid er lovfestet, 50 % av den nye regjeringen er menn, og vi har til og med hatt mannlig statsminister. Det begynner nesten å gå litt langt spør du meg, snart tar de over alt. Det er ikke lik lønn i praksis, sier du? Det er jo ikke vår skyld at menn selv typisk velger lavtlønnede yrker som bilmekaniker og postkvinne, og at de selv velger å jobbe deltid for å ha tid til å spille PC-spill og mekke bil. Noe ansvar må dam ta selv også!

Det snakkes mye om at jente-barn og guttebarn behandles ulikt, men jeg ser ikke på dette som noe negativt. Vi støtter jo bare barna i deres naturlige roller og ønsker når vi gir jentene klær med "adm. dir." på, og guttene klær med "sjarmør" på. Selvfølgelig må jentelegoen bygges, mens guttelegoen er ferdig-monterte figurer. Jenter er rett og slett mer tålmodige og fingernemme fra naturens side. Og de tøffe jenteguttene som også vil bygge sin lego kan jo bare bruke jentelegoen. Det samme gjelder for karrierevalg. Hvem sier at menn ikke kan bli hva de vil? Vi har mannlige politiker, kvinner, mannlige for-

kvinner, og flere og flere menn blir karrieremenn. Er ikke det likestilling så vet ikke jeg. Menn må bare kvinne seg opp og få seg en livmor, så kan de faktisk klare alt kvinner kan!

Jeg forstår at det må være ekstra tøft å være mann akkurat nå. Det må være ubehagelig og frustrerende å føle seg utrygg på hva den andre kjønnsmajoriteten kan finne på når du for eksempel drar ut på byen. Plutselig blir du helt ut av det blå anklaget for trakassering. Men spør du om noen er singel og i tillegg har på deg spisse lakksko som oser av makt, da er det jo nesten så du ber om det. Kvinners seksualitet er naturlig høflig

avvisende og vag, for så å anklage deg for trakassering i neste sekund, og det må vi passe oss for å ikke demonisere. I verste fall kan vi ende med et samfunn hvor dam knapt nok tør å avslå en flørt i frykt for å bli beskyldt for å anklage den andre for trakassering, og det kan vi ikke ha noe av.

Til slutt er det viktig for meg å presisere at jeg syns alle kvinner er like mye verdt, og at jeg bryr meg skikkelig om mannfolk. Jeg har jo en far og en bror jeg er veldig glad i, så ingen skal komme her og si at jeg ikke bryr meg om menns rettigheter! Så lenge det ikke går ut over meg, så klart.

Og gutta - smil da! Dere er så søte når dere smiler.

For de av dere som syns dette var artig lesning, vil jeg anbefale boka *Egalias døtre* av Gerd Brantenberg. For de av dere som syns dette var litt ubehagelig, og skapte en viss grad av kognitiv dissonans, anbefaler jeg den enda mer. Jeg anbefaler også å lese videre i denne utgaven av Synapsen, som ikke er helt upåvirket av dagen den gis ut på.

Trine Smedbøl
Redaktør, Synapsen

Styreord

I hver utgave av Synapsen får lederen av Psykolosjen denne spalten til sin disposisjon. Her er nåværende leder Elise Beate Lowzow sin hilsen til dere.

Tekst: Elise Beate Lowzow

Det nye året er godt i gang, og med nytt år kommer også nytt styre og nye Psykolosjen arrangement! Styret for 2018 ønsker at Psykolosjen skal bli enda mer synlig, og ønsker mer aktivitet på alle plan. Her trenger vi dere med for å få det til. 2018 har startet bra med mye aktivitet og engasjement, en trend vi håper på å bringe videre.

Psykolosjen er i blomstring som aldri før, og det er en fryd å se alt som florer opp. Bare siden nyttår har det vært masse aktivitet i Losjen. Det har blitt opprettet et håndballag, noe som utvider idrettsstilbudet vårt med enda en gruppe. Det er ikke bare på idrettsfronten det er masse aktivitet, også på kulturfronten har det skjedd ting; det er blitt vist engasjement rundt å starte musikkgruppe og Psykologi-revyen 2018: Helt Unik! har blitt vel gjennomført (helt objektivt sett så klart) sammen med PSI og pStimulus. I tillegg hadde Psykor sin første fulle konsert på flere år i et fullstappet lokale på slutten av høstsemesteret.

Ellers har kjelleren hatt årsmøte og er dermed stiftet som egen organisasjon, og vi er klar for å overta lokalet så snart restaureringen er ferdig. Flere komiteer har hatt vellykkede opptak, og er fulle av nytt engasjement og giv. Vi har også fått våre egne Psykolosjen pins som man kan smykke seg med, disse er å få kjøpt på Vaffellunsj. Alt dette er så klart i

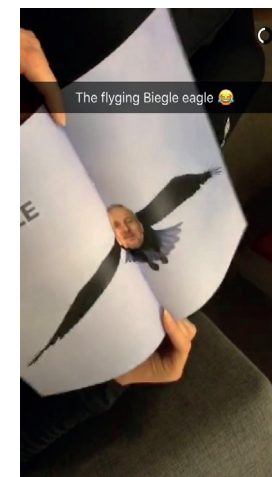
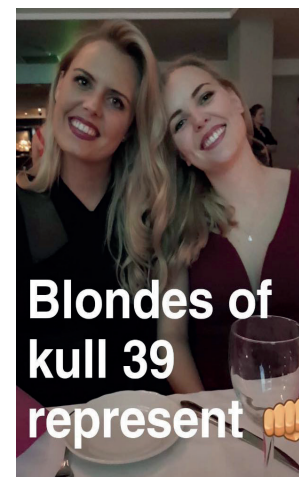

tillegg til de faste aktivitetene som skjer hver uke. Vi har mye å være glade for!

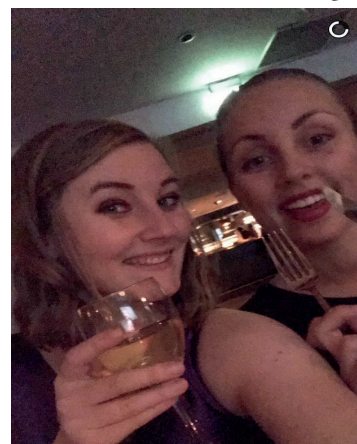
Hvis du ikke har fått sjekket ut den nye nettsiden som kom i høst, anbefaler jeg å ta en titt innom www.psykolosjen.com. Her vil vi prøve å oppdatere jevnlig om hva som skjer i foreningen vår.

Det er en fryd å få ta over roret på denne flotte skuten på stø kurs! Jeg gleder meg til å se hva resten av året vil bringe. Kanskje det er du som sitter på den neste gode ideen på hva vi burde finne på? Ta kontakt da vel, her er det plass til mange flere gode ideer, arrangement og aktiviteter.

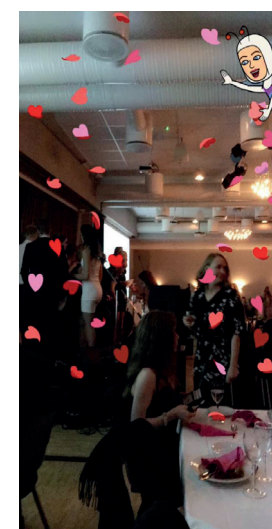
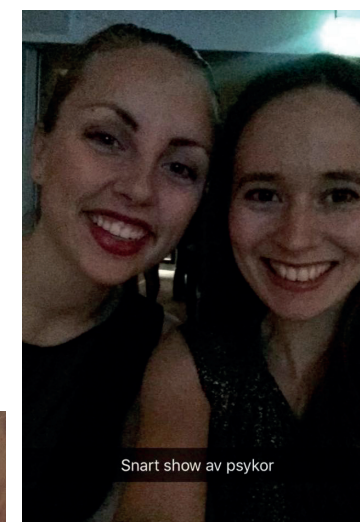
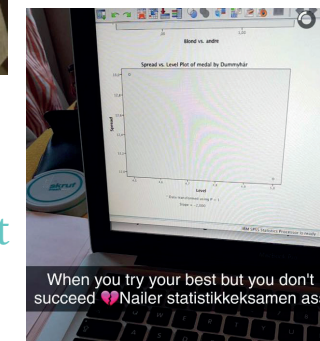
Vi er alle Losjen, Losjen er oss alle.

Psykolosjen på Snapchat

Send oss gjerne en snap!

Styret i POPS - Psykologistudenter Om Psyke og Sex
F.v.: Maria Urdshals Holm: Leder, Victoria Tao: PR-ansvarlig, Kristian Rye: Leder og økonomiansvarlig,
Sandra Riis Christiansen: Fagansvarlig, Erlend Hellebust: Fagansvarlig

Tekst: Victoria Tao

POPS er en nyoppstartet organisasjon som ønsker en slags rotasjon på pensumlister og seksualundervisninger vi ønsker å være den nye budbringer

For hvor ble av all forskning på legning og seksualitet?

Det er som om disse temaer har nådd sin mortalitet

uten engang å ha startet kanskje fordi det er så fremmedartet

Det kan også være fordi det inneholder så mangt og alle er redde for å trå vrangt men da kommer vi oss ingen sted og alt vi gjør er å gi viktige temaer fred

Dette ønsker vi å gjøre noe med vi ønsker å dykke ned og virkelig se ulike sammenhenger mellom psyke og sex kanskje ligger det noen svar i cortex

Jeg har i alle fall selv lurt på hvorfor det er så utrolig få som tør å snakke om seksualitet hvorfor det er litt som en hemmelighet

Hvorfor ligger det skam i å bli voldtatt selv om det nylig er blitt skapt mye debatt vi vet lite om den natt og enda mindre om den som ble utsatt Hvorfor er det skam i å være jomfru og hvorfor er det noen som hopper fra en bru hvorfor faker noen en orgasme og hvorfor snakke om sex med sarkasme

Det er så utrolig mye vi ikke vet kanskje vi alle lever i blindhet i en boble av aksept som vi alle har fått på resept mot å finne ut mer om alt det her fordi disse svarene ikke vokser på trær Det er kanskje litt skummelt nettopp det at det ikke finnes noe svar som hører med Intimt og sårbart er det òg kanskje ikke rart vi ikke setter oss på dette tog

Vi er i alle fall noen psykologistudenter som ønsker å sette ulike temaer mer i senter for det er jo både spennende og viktig hvordan psyke og sex påvirker hverandre kort- og langsiktig både i situasjoner her og nå eller de som ikke har oppstått ennå

NASJONAL BEHANDLINGSTJENESTE FOR TRANSSEKSUALISME

MATHIAS KIRKNES

Farmor forteller

Tekst: Vilde Kristiane Wist Stordahl (Kull 39)
Bilder: Kristin Wist, Vilde Kristiane Wist Stordahl

Farmor lagde bannere til 8. marstog og sjonglerte utdanning og jobb med familie i en tid der det fortsatt var lagt opp til at mødre skulle være hjemme med barna.

- Hadde det ikke vært for Lånekassen, så hadde jeg ikke hatt utdanning. Det var helt avgjørende. Jeg vet ikke helt, men det er naturlig å tenke at Lånekassen kanskje var ekstra viktig for jentene da den kom, hvis familiene måtte prioritere hvem av søsknene som skulle få utdanning. Lån og stipend var sterkt behovsprøvd den gangen, men med min bakgrunn så fikk jeg.

Hildrun Tyldum (76), best kjent som farmor, vokste opp på en stor gård i Namdalen i Nord-Trøndelag på 40- og 50-tallet, og fikk oppmuntring hjemmefra til å ta utdanning.

- Særlig mor var opptatt av at jeg skulle ta utdanning. Jeg fikk også to barn under utdanning, og det var ikke så enkelt. Det var vanskelig å få barnehageplass. Jeg hadde med faren din på lesesalen da han var ti uker gammel, han sov i barnevogna i gangen. Så begynte jeg å jobbe, og giftet meg i seksogseksti. Det å være yrkeskvinne da - butikken stengte tidlig, så vi måtte planlegge godt.

Jeg tenker på hvor annerledes hun hadde

det enn dagens småbarnsforeldre, som i alle fall har tilgang til barnehager og kveldsåpne butikker. Det er tydelig at det fortsatt var lagt opp til at én forelder (les: mor) skulle være hjemme med barna, selv om flere og flere mødre var i jobb utover 1960-70-80-tallet. Farmor har vært osloborger i over 50 år, men trønderdialekten lusker mellom ordene. Hun skjenker kaffe med stø hånd og forteller gjerne om hverdagslivet før i tida.

Kjempet for seks timers arbeidsdag

- På 8. mars gikk vi en del folk fra jobben i toget. Jeg har alltid vært med i fagbevegelsen, jeg var tilknyttet Norsk tjenestemannslag og LO, de var på kvinnefrigjørings side. Vi tok også med oss de mannlige styremedlemmene. For oss var det først og fremst sekstimersdagen som var viktig. Vi mente at det å ha en kortere arbeidsdag er mer familievennlig, og at man også slik kunne få flere i jobb. Jeg har seinere lest at bedrifter som har prøvd seks timer, de får likevel gjort veldig mye, for arbeiderne konsentrerer seg mer og jobber mer effektivt.

Farmor engasjerte seg i fagbevegelsen og kvinnebevegelsen, men var også opptatt av å ta riktige personlige valg.

- Jeg tenkte på pensjon

allerede da, det er jeg glad for nå. Mange kvinner har ikke tenkt på det, og har jobbet mye deltid eller vært hjemme, og er fortvilet over at de har fått lav pensjon nå. Jeg har aldri gått ned i stilling, det var ikke et alternativ. Jeg har vært heldig og vært frisk hele tida, det er jo ikke alle som har anledning til å jobbe fullt. Og faren til barna var også.. det var ikke noe problem for ham å ta ansvar. Han var en veldig oppmerksom far mens de var små. Jeg hadde vel ikke godtatt noe annet.

Det var ikke bare butikkens åpningstider og få barnehageplasser som lagde utfordringer. Til

og med nærmeste familie stilte spørsmålsteget ved valget om å kombinere jobb og familie.

- Min svigermor spurte forsiktig om jeg hadde tenkt å være hjemme med barna når jeg ble ferdig med utdanninga. Jeg ble helt forskrekka! Ikke jobbe? Jeg hadde jo studielån og utdanning, jeg måtte jobbe. Jeg gikk rett i jobb etter at jeg var ferdig! Eller, jeg fikk en fjorten dagers ferie først, da. På jobbintervju ble jeg spurt om hvordan jeg hadde tenkt å gjøre det, siden jeg hadde to barn. Da måtte jeg bare si at det skulle ikke arbeidsgiver bekymre seg for. Han hadde vel egentlig ikke lov til å spørre om det, men...

Landsmøte på 70-tallet: Hildrun (midt i bildet) jobbet i Lånekassen, og var fagorganisert i Norsk Tjenestemannslag

Store forskjeller blant kvinner

- Jeg var med i Oslo faglige kvinnebevegelse. Vi jobbet for likestilling i arbeidslivet og økt faglig aktivitet blant kvinner. Og rett og slett sørge for at kvinner fagorganiserte seg. Når det gjelder åttende mars så var vi alltid oppmerksomme på den dagen. Jeg var med å lage bannere på starten av åttitallet. Vi jobba på Kvinnehuset. Bannerne var røde i bunnen, med kvite bokstaver. Og med hull i, så de ikke skulle blåse bort. Det var mye som foregikk der, men jeg var ikke så veldig mye med der utenom, det var ikke så naturlig for meg å søke så mye til kvinnefellesskapene der, jeg hadde ikke behov for det. Det var jo store forskjeller blant kvinner, i hvilke utfordringer vi møtte. Særlig lesbiske kvinner hadde utfordringer på den tida, så det var nok mange som trengte slike kvinnefellesskap, som på Kvinnehuset.

Tar likestillingen for gitt

- Jeg har registrert i det siste at unge kvinner tar likestilling for gitt. Men vi må være... om ikke på vakt, så bevisste på at man

Vilde Kristiane og hennes farmor Hildrun

må opprettholde likestilling. Være bevisste på at både kvinner og menn har nytte og glede av at likestillingsarbeidet blir opprettholdt. Se bare, det har vært angrep på omsorgspermisjonen. Det er veldig negativt hvis man svekker fedrenes forhold til barna. Og ellers, internasjonale kampsaker, misbruk av kvinner i krig. Man bruker voldtekt som våpen, Kongo er et grotesk eksempel. Det er jo grotesk at kvinnekroppen blir brukt som... Du skal på en måte plante genene dine hos fienden, som et ledd i krigføringen. De besvangrer dem. Og skjender dem kanskje sånn at deres egne menn tar avstand fra kvinnene.

Temaene farmor tar opp minner meg på at de store forandringene skjer på samfunnsnivå; vi har absolutt fått et mer familie- og kvinnevennlig samfunn de siste 50 åra. Det har ikke kommet gratis. Etter et par kaffekopper med farmor får jeg en følelse av at alt henger sammen. For farmor henger kvinnekampen tett sammen med å være fagorganisert og økonomisk selvstendig. Det at kvinner jobber mer betyr også at menn må ta mer ansvar på hjemmebane. Er man økonomisk selvstendig blir man også mindre sårbar ved en skilsmisse, og man står friere til å ta valg for seg selv.

8. mars representerer ikke bare én kamp, men mange. En moderne, interseksjonell feminisme anerkjenner at ulike kvinner har ulike utfordringer. Heldigvis har kvinnekampen plass til mange kamper; både sekstimersdag og solidaritet med kvinner i krig; både foreldrepermisjon, tilgang til barnehager og kamp for skeives rettigheter. Det ene utelukker ikke det andre. Vi har kommet langt på mange områder, og har mye igjen på andre. Ikke minst, som farmor nevner, den likestillingen vi har oppnådd må aktivt opprettholdes, til det beste for alle.

Har du en oppfordring til unge i dag?

- Ja. Soleklart, det at så langt man kan må man holde seg i fullt arbeid. Og det skader ikke å ha det litt artig sjøl også.

Studentenes bekjennelser

8.mars er her, og i den anledning er det noen spørsmål som åpenbarer seg. Hva vil det si å være kvinne? Hvilke gleder og sorger bringer dette med seg? Hvordan er det å forholde seg til andre kvinner? Hvordan er det å leve som kvinne her og nå? Dette er store spørsmål med mange svar, og vi har derfor bedt dere lesere om hjelp. Gjennom anonyme innsendelser har vi fått mange gode svar, og vi håper at disse kan gi et lite innblikk i ulike erfaringer man kan ha som, eller med, kvinner. Følg med på vår facebookside for flere runder med anonyme tekster!

Noen ganger er det ikke så lett å være kvinne. I et samfunn der du og jeg ofte ser ned i bakken istedenfor å se på hverandre er det lett å føle seg som en ensom øy i det store havet. I et samfunn der du og jeg har et sterkt bånd, men det ikke er plass til hun tredje vi ikke kjenner, er det lett å bli glemte. Når femtiåringen kløp meg i rumpa på bussen, skulle jeg ønske du, du fremmede person som så at det skjedde, sa ifra sammen med meg. "Men tenk om jeg så feil", tenkte du kanskje. "Herregud, så kleint". Men det er jeg som står der etterpå og skammer meg over at rumpa mi var på den bussen. Det er jeg som føler at mine grenser ble påkjørt av en traktor. Det er jeg som plutselig lurte på om grensene mine er ubetydelige. Grenser er noe vi kan eie uten å dele det med noen andre, noe vi kan beholde helt for oss selv, om vi vil. Noe vi har rett på. Og når noen bryter ned dette livsviktige skjoldet, blir jeg sårbar. Naken. Vi lever i et samfunn der noen tror kvinners kroppsdeler ligger på et sølvfat som man fritt kan forsyne seg av. Dette er heldigvis noe vi snakker litt om allerede, og som vi bør fortsette å diskutere. Men jeg tror vi har et annet problem også. Det er vanskelig å snakke om, kanskje fordi vi er redde for å trække feil. Kanskje vi er redde for å fremstå som tyranniske victim blamers. Men jeg tror at altfor mange kvinner ikke lærer å si ifra om hva som er greit og ikke greit. Vi jenter skal jo være søte og positive, men ikke fake. Det er Norge og 2018, så vi skal ha meninger, men hvis vi har for sterke meninger er vi drama queens og oppmerksomhetssyke. Men vi kvinner må lære å si ifra når vi trenger å være alene istedenfor å være sosial bare for å være sosial. Vi kvinner må lære å si ifra når noen er frekk mot oss. Vi må lære å si ifra når vi ikke vil ha sex istedenfor å tenke "ja ja, jeg får bare gjøre det da". Det blir for dumt å angre etterpå, og skylde på at mannen var nærgående. Kanskje han var det, kanskje han kunne spurt istedenfor å anta. Men kanskje du kunne sagt ifra. Det har du all rett til. Som Skam Noora så fint sier så går det an å være kul og si ifra. Til tross for at vi som kvinner kan oppleve vanskelige ting, synes jeg likevel det er litt fint å være kvinne. Jeg elsker å være kvinne når en random jente fra festen sier at vi kan ta følge hjem fordi jeg ikke rakk siste buss eller fordi en fyr er påtrengende. Jeg elsker å være kvinne når jenta på do gir meg den siste tampongen sin fordi hun vet hvor fælt det er å blø igjennom. Jeg elsker å stå på torget den 8. mars og kjenne at musikken som feirer kvinner vibrerer i bakken, imellom oss. Jeg elsker smilene og tårene når vi klapper for talene. Jeg elsker å kjenne at alle de som står på den plassen, ønsker seg de samme rettighetene for kvinner og menn.

Jeg er interessert i en fyr på studiet, men tør ikke ta videre initiativ. Er så redd for å bli avvist, og ødelegge det vennskapet vi har.

Første gang jeg følte meg som en kvinne var første gang jeg fikk mens. Jeg var ganske tidlig ute så vi hadde ikke hatt noe time om det hos helsesøster ennå. Likevel florerte alle mulige slags historier om det blant jentene. Jeg husker at søsteren min for to år siden hadde grått og pratet lenge med mamma om noe kalt "mens". Jeg håpte jeg aldri skulle få denne sykdommen.

Da jeg da en dag fant blod i trusa trodde jeg noe var galt med meg. Jeg hadde følt meg uggen og kjip og løp stressa ned til mamma etter hjelp. Dette viste seg å være den sagnomsuste sykdommen "mens". Men dette var langt ifra en sykdom sa mamma, men mitt første steg inn i livet som kvinne og som når jeg var voksen ville gi meg mulighet til å bli mamma selv. Mens jeg satt på fanget hennes forklarte hun hvor blodet kom fra og hvordan jeg kunne bruke bind og tamponger under mens. Neste morgen sendte hun meg til byen med pappa og storesøsteren min så de kunne vise meg hvor man kjøper alt man trenger til mens, og jeg fikk selv kjøpe min egne første tamponger. Søsteren min som hadde endret seg ganske mye det siste året, følte plutselig mye nærmere igjen.

Til middag lagde mamma yndlingsmaten min og vi spiste fancy is til dessert.

Å starte prosessen av å bli kvinne var noe som måtte feires sa hun. Jeg husker jeg fortsatt ikke skjønte noe av mens og alle de greiene der, men da jeg en måned senere igjen fant blod i trusa ble jeg stolt og nesten litt glad, jeg holdt jo tross alt på å bli kvinne.

Side om side
Rekke på rekke
3D-mølle etter 3D-mølle
Førstemann til å løpe fra demonene sine
Sistemann er feit

Jeg er 23 år gammel og fortsatt jomfru. Folk snakker til meg som om jeg har hatt sex, og virker til å ta det for gitt. Om jeg ender opp med en fyr ute på byen, resulterer det i at jeg stopper rett før, for så å forklare hvorfor jeg ikke ønsker å gå videre. Det er ikke sånn at jeg ikke har lyst, det bare går ikke. Jeg blir så nervøs og spenner meg.

I kveld da jeg skulle skrive om kvinner slo det meg, er jeg egentlig en kvinne? Når går jeg fra å være en jente til å bli en kvinne? Selv vil jeg ikke identifisere meg som en kvinne enda. En kvinne er for meg et rakrygget og sterkt individ som har blomstret ut fra tilværelsen som jente. Søker man opp kvinne på google, kommer det frem artikler fra f.eks cosmopolitan, der de fokuserer på sterke individer med kontroll på singellivet og karrieren. Og på den andre siden ser man de sterke mødrene, med både mann, barn, stakittgjerde og hund. Jeg er bare en 21 år gammel psykologistudent, som fortsatt ikke klarer å knytte skolissene sine ordentlig, og hvertfall ikke har kontroll på hverken singellivet eller noe kjæresteliv. Jeg er fortsatt betatt av fyren som smilte til meg på lesesalen i oktober. Og sover fortsatt i snoopyboxer og "aktive fredreiser" t-skjorta fra 9. klasse. Og det er vel litt jentete? Kanskje er jeg ikke helt klar for å komme ut av jenteskallet mitt enda. Det er så trygt og godt her, og tillater liksom at jeg kan prøve og feile, og hele den regla. Men så har jeg jo flyttet hjemmefra, betaler regninger, bidrar til borettslaget, og blir omtalt som en voksen av alle andre. Burde vi ikke ha et slags mellomfasebegrep for denne tilstanden? Eller kommer jeg til å våkne på hybelen min en dag, og bare vite at jeg er klar... klar for det ukjente livet som kvinne?

**FORELDRE-
PERMISJON**

TREDELT

Psykologirevyen tar et oppgjør med generasjon perfektjon

Tekst: Trine Smedbøl

Foto: Trine Smedbøl

Jeg må innrømme at tittelen *Helt Unik* skapte visse forventninger hos meg til hvordan denne revyen skulle være. Det vil si en revy uten sketsjer om politikk, studentøkonomi, fyll og fylleangst, Dragvoll vs Gløshaugen, og uten bruk av “tenke sjæl” som mellommusikk. Der tok jeg feil. Til gjengjeld, og igrunn enda mer imponerende, fikk jeg sketsjer om dette og mye mer som faktisk var helt unike. Den signalrøde tråden var tydelig fra start til slutt; en oppfordring i Per Fugellis ånd, som fortalte oss at det å skulle være unik også kan bli ganske ensomt. Vi trenger ikke alle å gå til en lifecoach med ellevekantet stjernerdiagram for å finne ut hva som gjør hver og en av oss så himla spesielle, når vi alle er bra nok som vi er. Med denne moralen tror jeg alle i salen gikk ut med både et smil om munnen og et forbedret selvilde. Det må jo være den våte drømmen for psykologistudenter som lager revy.

Vi er inne i en takknemlig tid for å lage politiske sketsjer, og det ble utnyttet på strålende vis i *Mannlig protestvise* og *Stemmen*. Dette ga meg mer innsikt enn de fleste valgmatener, men om det sier mest om valgmatene eller sketsjene er jeg usikker på. Parodiene var like treffsikre som ordspillene i *Kroppsrapport*, hvor jeg tok meg selv i å le upassende høyt av leverens punchline: “man må jo kjenne at man lever”.

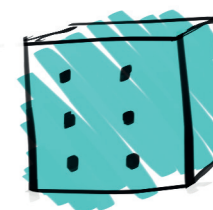

Selv om revyen helt fint kunne nytes av folk som verken er student eller bor i Trondheim, var det noe vi kanskje kjente oss ekstra godt igjen i. Jeg kommer i alle fall aldri til å vurdere gulrot på lesesalen igjen, og jeg må innrømme at jeg nok også har ytret ordene “jeg vil gå studie-spesialiserende for å holde alle muligheter åpne”. Vi i Synapsen la selvfølgelig merke til hvordan vi diskret ble hyllet i tegnet form i *Back to scratch*, og det er ikke til å kimse av at vi følte oss truffet av *Frivillig* og hvordan vi jo alle har blitt lokket inn i gratisarbeidets labyrint. Sangen om Kafé Sito (*Lovely ladies*) toppet det hele som en av mine favorittrevysanger gjennom tidene. Jeg kan nok aldri høre de vakre damene på kafeen rope OSTESMØRBRØD igjen uten å glise. Også jeg som endelig hadde blitt kvitt *Despacito* fra hjernen...

Årets psykologirevy imponerte ikke bare med treffsikre og pinlig gjenkjennelig humor. Skuespillerprestasjonene var proffe nok til å ta oss med inn i perfektjonistenes hoder uten store rekvisitter eller andre hjelpemidler, noe som kom spesielt godt fram i *Kanke du sette på no musikk'a*, *Turid*. Sangrepertoaret strakk seg fra gospel til Bængshot mafakka, og detaljen med å tekste alle sanger vitnet om sceneteft. Ikke minst fortjener bandet honnør, som leverte spesielt stort under åpningen av andre akt med et gledelig gjenhør av psychology-y-y.

Dette var et mesterlig oppgjør med generasjon perfektjon, og et noe ubehagelig varsko om hvordan det kan gå om verden fortsetter i den retningen den går i nå. Rett og slett en revy som var noe helt for seg selv.

TERNINGKAST:

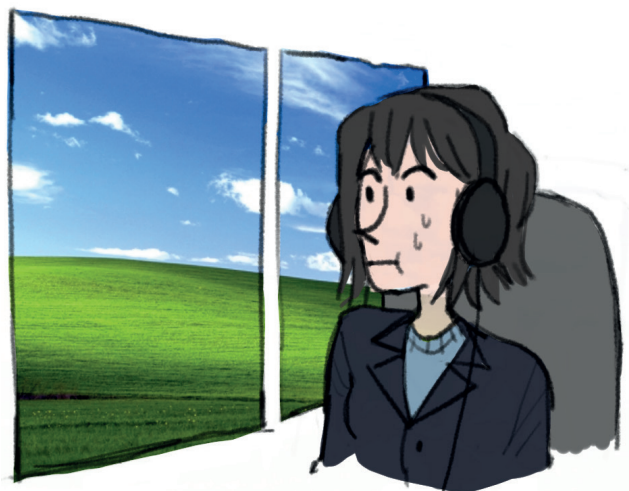
6

Buss buss, så får du ein ganske ubehageleg situasjon med mykje kluss

Tekst: Elisa Bruvik Sætre, Illustrasjonar: Mathias Kirknes

Vekkerklokka skjer i øyra. Med eit grettent grynt kjempar du deg opp av senga. Ein slitsam matpakke-produksjon og eit antrekkdilemma seinare er du ute på gata. Du kjenner at kvar muskel i kroppen jobbar for å halde deg oppreist på den blanke isen. For kvart steg du tar, veks irritasjonen over Trondheim kommune sine ikkje-eksisterande strø-evner. Du brøyta deg tappert gjennom folkemengder, og ser endelig lys i enden av tunnelen. Eller frontlysa på bussen, som det eigentleg er. Idet du entrar bussen, kjenner du deg utmatta, men tilfreds. Endeleg kjem belønninga for dette vanvittige strevet: Innplugging av øyrepoppa og utplugging av verda. No skal du få nyte nokre harmoniske minutt før dagen startar på ordentleg. Men så skjer det fatale. Den store skrekken for ein kvar nordmann: Du ser eit kjend ansikt.

“Klassikaren: Å stire intenst ut av vindauget medan du simulerer ein kraftig fascinasjon for måten bilvegen er asfaltert på”

Dette er ein svært kritisk situasjon. Ein situasjon som verkeleg set deg på prøve. Korleis i alle dagar skal ein agere? Dette er neimen ikkje eit lett spørsmål å svare på. Men heldigvis har du nokre valmoglegheiter. La meg presentere desse.

Først ut er ”Klassikaren”: Å stire intenst ut av vindauget medan du simulerer ein kraftig fascinasjon for måten bilvegen er asfaltert på. Dette valet har openbare fordelar: Problemet blir fortrengd og du kan halde fram med bussritualet ditt. Er du heldig, opplever du ein slags taus allianse kor motparten òg køyrer klassikar, og ein herleg symbiose av ignoranse oppstår. Er du derimot uheldig, invaderer motparten lyttestunda di likevel. I så fall har du tapt kraftig: Du har brukt krefter

“Den totalt urealistiske: Møte blikket og invitere til samtale”

på skodespel OG enda opp med å konversere. Dermed ser vi at ”Klassikaren” er eit modig val som involverer ein viss risiko. Eg átvarar om at denne krev mykje øving, ettersom den minste ansiktsrykking kan redusere truverdet til førestillinga di.

Dersom du ikkje synest ”Klassikaren” er verdt strevet, kan du alltid gå for ”Den totalt urealistiske”: Møte blikket og invitere til samtale. Her har du moglegheit til å framstå som ein jovial person, men det krev litt innsats. Og innsatskvota di er strengt tatt brukt opp på å kome deg frå senga til bussen. Her kan mange merkelege utfall oppstå, til dømes ved at personen ikkje får sitjeplass og blir ståande ved sidan av deg, eventuelt blir sitjande på skrå bak deg, noko som gir ein snodig setting for samtale. Hugs òg at sjansen er stor for at heller ikkje motparten eigentleg ønskjer prat. Så då sit de der, to motvillige samtalepartnarar i all dykkar prakt. I likskap med førre variant, er altså risikoen for uønska utfall stor. Og eg átvarar om at denne vil stri mot din natur, og ikkje minst alle dine verdiar og prinsipp, slik at du opplever ein kraftig kognitiv dissonans

som vil prege deg resten av dagen. Denne varianten er ikkje for nybyrjarar.

Er du lite fan av kognitiv dissonans, har eg eit siste alternativ på lur. Dette er ganske ellevilt, men gi det ein sjanse! Det heiter ”Den gylne middelveg”, og er dermed i Aristoteles si ånd, noko som jo lovar ganske godt. Denne varianten inneber eit bestemt, men uforpliktande hei. Deretter held ein fram med lytteaktiviteten sin. Det kan verke enkelt, men er i røynda rimeleg avansert. Her finst til dømes ein risiko for at hei-et blir tolka som ”Den totalt urealistiske”, og det vil vi FOR ALL DEL unngå. Derfor er det essensielt å vere tydeleg når ein vender seg vekk igjen frå hei-et. Her òg trengst nok øving, men den moglege gevinsten er svær: Du framstår som triveleg OG får sitje i fred. Det blir ikkje betre enn det.

Idet du entrar bussen og pluggar i øyrepoppa, skjer det fatale. Du ser eit kjend ansikt. ”Hei,” seier du. ”Hei,” seier den andre. Du vender fjeset tilbake mot vindauget, og personen går vidare innover i bussen...

Psykolosjenstyret 2018

Fra venstre: Sivert, Aparna, Marte, Didrik, Mira, Oda, Elisabeth og Elise (Ikke til stede: Ane)

Tekst: Dagny Aakvaag Glomstad og Vilde Nerdal Foto: Dagny Aakvaag Glomstad

Det nyvalgte losjestyret er godt i gang med årets oppgaver. Synapsen møter en gjeng med engaskjerte medlemmer, og oppdateres på hva de ulike styremedlemmene er mest aktuelle med for tiden.

Elise Beate Lowzow

Kull 40

Leder - PONTIFEX MAXIMUS

Hva er du aktuell med?

Det kjennes som om livet er litt ferdig når revyen er ferdig, så er vel aktuell med post-revystemning. Skal lære meg å slappe av. I tillegg prøver jeg å motivere meg selv til å lese pensum, og prøver å finne nye ting å holde på med. Så livet skjer. Du vet aldri når du må være forberedt på ting. Det ruller og går. Man må begynne å leve og slutte å strebe – sitat venn av Elise. Aktuell med det.

Hva er du mest stolt av?

Jeg er mest stolt av pappa. Han er pågangsmann uten like – sier bæm og fikser det.

Elise er for tiden aktuell med motivational-quotes

Didrik Jeppesen Berg-Hanssen

Kull 41

Nestleder & Økonomiansvarlig -
DEXTRAE MANVS

Hva er du aktuell med?

Akkurat nå er det penger og søknader i hytt og pine. Jobber for tiden med søknad til SiT og Psykologforeningen. Det går mye tid til det, og i tillegg hjelper jeg til der det trengs og stepper inn når Elise er opptatt. Ellers har jeg et lite skadeavbrekk fra lokomotiv Pavlov, men satser på comeback snart

Hva er du mest stolt av?

Jeg er stolt av å være her. At jeg gjør det jeg har lyst til å gjøre – å studere psykologi.

Oda Buholt

Kull 41

Faddersjef - NUTRIX

Hva er du aktuell med?

Ikke lenger aktuell med revy. Aktuell med stress og høyt tempo; er liksom 2 % for mye. I tillegg til vervet har jeg to jobber, en frivillig og en ikke-frivillig. Jeg skulle ønske jeg kunne si jeg var aktuell med en bok; det hadde vært kult å gi ut en diktsamling.

Hva er du mest stolt av?

Min egen emosjonelle kapasitet.

Sivert Sætrum Havnen

Kull 41

PR-ansvarlig - TABULARIS

Hva er du aktuell med?

Jeg er aktuell med å bli student, men foreløpig er det på deltid. Så satser jeg på fulltid fra mars/april. Ellers har jeg akkurat klippet meg, så er vel aktuell med ny frisyre.

Hva er du mest stolt av?

Jeg er stolt av å være her, og ha kommet meg fra Gløs til Dragvoll. Revyen var et giant leap forward, og det var første gang jeg stod på en scene.

Aparna Malin Thilliampalam

Kull 40

Fagskjef - MAGISTER LIBER

Hva er du aktuell med?

Jeg ønsker i stor grad å synliggjøre og fremme fagkomiteen, og å etablere en aktiv dialog mellom fagkom og studentene, slik at vi kan oppsøke kunnskap vi ikke får på studiet. Det er bare å komme med tips!

Hva er du mest stolt av?

Styrevervet gjør at jeg må eksponere meg mer og by på meg selv – jeg er stolt over å ha klart det.

Mira Pallenschat

Kull 39

Web-sjef - NUNTUM

Hva er du aktuell med?

Jeg leser litt for lite, og chiller litt for hardt. I tillegg til skolen har jeg fått jobb på Østmarka som miljøarbeider på akuttpost. Vurderer å få meg hund, men det er dårlig mottatt av samboerne.

Hva er du mest stolt av?

Jeg er stolt av at kollektivet har blitt mye finere etter at jeg flytta inn og tok med interiørting. Og av at jeg er flink til å overtale folk, så vi får se om det blir hund til slutt.

Web-sjefen er også aktuell med ønske om bedre lysforhold på sitt portrettbilde

Elisabeth Carolsson

Kull 41

Kjellerskjef - PROMUS

Hva er du aktuell med?

Jeg er vel aktuell med kjelleren, og går mer i møter enn i forelesning. Dermed er jeg ikke så aktuell med semesterets obligatoriske oppgave. Kjelleren er fortsatt under oppussing, og jeg jobber med å ta opp crew.

Hva er du mest stolt av?

Jeg er stolt av at jeg flytta hjemmefra etter ungdomskolen og etablerte meg selv tidlig, at jeg tør å ta egne valg og er selvstendig.

Marte Solheim

Kull 40

Arr.kom-sjef - DOMINUS LUDOS

Hva er du aktuell med?

Jeg er aktuell med psykoaktiv-foredrag i dag. Jeg har gått farmasi og skal snakke om anti-depressiva. I komiteen planlegger vi vårfest og har akkurat bestemt tema. I tillegg planlegger vi Åre, og starter tidlig for å forbedre organiseringen.

Hva er du mest stolt av?

Stolt over at jeg utfordrer meg selv mer med ting jeg før syntes var skummelt. Jeg prøver nye ting, og gir litt mer faen.

Ane Nagelhus

Kull 40

Styreveteran - SENIOREM

Hva er du aktuell med?

Nypensjonert pontifex maximus som om dagen strever med å finne perf mengde kaffepulver til styremøtekaffen. Også drømmer jeg jo om å få børstet støvet av fiolinen og samle noen trabadurer i losjen til et aldri så lite Psychestra.

Hva er du mest stolt av?

At jeg mister Dragvollbussen oftere enn jeg rekker den.

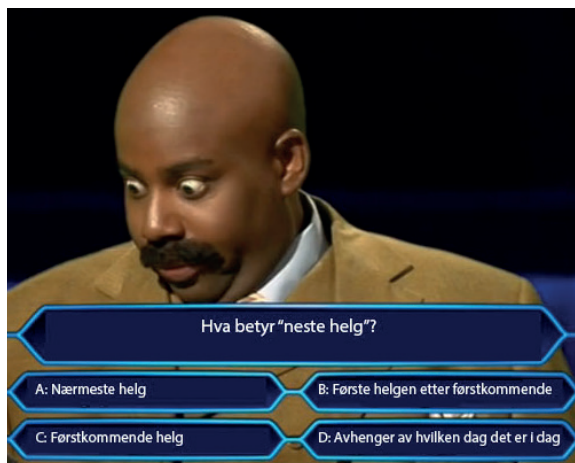
Språkspalta

Tekst: Trine Smedbøl

For språkentusiaster med mye tid til overs, er facebookgruppa Språkspalta et interessant sted å kaste bort tid. Det er litt som å gå i dyrehaven - du kan observere fascinerende og tidvis hissige atferd på trygg avstand. Innimellom dukker det allikevel opp spørsmål som er av interesse ut over det rent antropologiske. En debatt jeg nylig ble interessert i omhandler hva ordet "neste" egentlig betyr når det brukes for å indikere tid. For oss som liker å være presise, både i språklig og tidsmessig forstand, kan dette være kilden til potensielt store problemer. Du kan faktisk risikere å møte opp til en avtale en hel uke, eller enda verre et helt år, for tidlig eller for sent. Jeg har derfor lest gjennom de diskusjonsforum og kommentarfelt jeg fant om temaet, i et forsøk på å gi dere Synapselesere en felles forståelse av hva "neste" egentlig betyr. Og det viste seg, som vi har opplevd tidligere (jfr. *i* eller *på* stedsnavn), å bidra til mer forvirring enn oppklaring.

Neste betyr opprinnelig nærmeste. Men det kan også bety det nærmeste etter det man har i tankene. For oss som ikke er tankelesere, psykologutdanning til tross, kan dette være utfordrende. I følge språkrådet er betydningen noe så presist som *situasjonsavhengig*. Hvis det nå er helg, eller rett etter en helg, refererer neste helg som oftest til førstkommende helg. Men når du nærmer deg denne førstkommende helgen, da blir neste helg plutselig nærmeste helgen *etter* førstkommende helg. Akkurat når denne magiske overgangen skjer er uvisst. Min intuisjon, for det den er verdt, sier at neste helg går over til å bety helgen etter førstkommende en gang mellom mandag og tirsdag.

Er det snakk om *neste sommer* blir det enda mer komplisert. Er det fremdeles sommer, er de fleste enige om at neste sommer henviser til den første sommeren etter denne. Men på

hvilken magiske dato går neste sommer over til å bety sommeren etter den førstkommende, og hvordan skal jeg nå vite når jeg skal komme og drikke vin og synge gamle sanger om igjen?

Det nærmeste jeg har klart å komme en konsekvent regel, er at problemet som oftest oppstår når de to tidsenhetene det er snakk om ikke følger direkte etter hverandre. Neste uke betyr stort sett uka etter denne, fordi en uke følger umiddelbart etter den forrige. Det samme gjelder for neste år. Men det er mange dager mellom to mandager, og mange dager, uker, og måneder mellom to sommere, og det er denne tiden imellom som kan skape forvirring. Dette fenomenet synes også å være begrenset til tidsberegning. Hvis du sier at du tar neste buss, er det ingen tvil om at det er den første bussen som kommer det er snakk om, uansett hvor i tidsforløpet du er på nåværende tidspunkt. Her regnes alle bussene som kommer med, og den noe vage regelen synes således å gjelde her også. Til advarsel er dette ikke en velutprøvd regel, og jeg tar ikke ansvar for eventuelle misforståelser som måtte oppstå ved blind bruk av denne.

Hvis du ble klokere av dette, er jeg mektig imponert. Er du som meg fremdeles like forvirret, foreslår jeg at vi blir enige om å bruke *førstkommende mandag, torsdag denne uka, nå til helgen, eller lignende* presise beskrivelser. Eventuelt den gode gammeldagse *nestefredag* - *altså ikkedens fredagensomkommernåmens fredagetterdet*. Det klinger ikke like godt, men du får fram poenget.

Hva skjer?

Kvinnedagen - 8.mars

Velkommen til den internasjonale kvinnedagens markering på Torget! Fra klokken 17:00-18:00 er det taler, appeller, kulturelle innslag og folketog gjennom gatene. (Obligatorisk oppmøte).

Strikk & Drikk - 8. mars

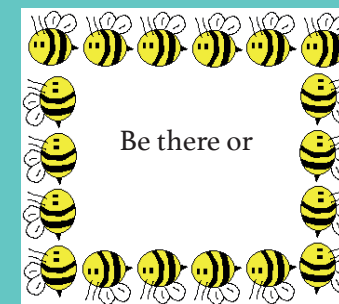
Enten du er en erfaren strikker eller hekler, eller aldri har lagt opp en maske; du er hjertelig velkommen til strikk og drikk på sukkerhuset klokken 18:00. Det er hverken strikkepress eller drikkepress :)

Musikk og psykologi m/PsykoAktiv - 15 mars

Liker du musikk? Liker du psykologi? Det gjorde Wundt også. Dessverre har ikke han muligheten til å dra på PsykoAktiv, men det har du, din heldiggris! Stikk innom D10 klokken 12:15 for et harmonisk foredrag som vil gi gjenklang.

Litteratur og dagens feminisme - 16 mars

Har litteraturen tapt seg som arena for feminisme i dagens samfunn? Litterært kollektiv presenterer litteratur og dagens feminisme på litteraturhuset/sellanraa klokken 20:00-21:30. Det inviteres til samtale med Maria Navarro Skaranger og Nancy Herz, som begge er forfattere som har skapt debatt om kvinners rettigheter og plass i flerkulturelle miljøer.

Toilldagene i Trondheim - 17. mars

Enten du skjønner hva toillat betyr eller ikke er dette din sjanse til å shoppe løs uten å bruke opp hele stipendet. Toilldagene fyller 30 år og det loves fra arrangørene gratis ting i midt-byen? Sa noen GRATIS? Jeg hørte gratis. Følg med på facebook, der tilbudene slippes 14. mars. Pris: gratis.

Vaffellunsj - 20. mars

Trenger du en liten pause i lesehverdagen, en sosial møteplass eller bare litt energipåfyll? Semesterets tredje vaffellunsj byr på dette, og mye mer. Stikk innom bygg 12 i lunsjen, der Arrkom diskler opp! Følg med på facebook for mer informasjon. Pris: 15 kroner for vaffel.

Workshop i psykologisk førstehjelp og krisepsykologi - 6. april

Fagkom inviterer til workshop i psykologisk førstehjelp og krisepsykologi. Mer informasjon slippes på facebook etter hvert, følg med!

Vårfest - 12. april

Sett et hjerte rundt 12 april i almanakken for årets happening. Det går rykter om leking og sprell? Stay tuned - på facebook kommer mer info og tema.

Vårpølse - 8. mai

Med en hel uke igjen til offisiell start på eksamenstida er det ingen unnskyldninger for å ikke ta seg fri og kose seg med losjen på ekte vårpølsefest!

Kunnskapstevling

1. Når fikk kvinner stemmerett i Sveits?
2. Når vedtok den norske kirke at homofile kan vies i kirken?
3. Hva heter instituttlederen vår?
4. I hvilket tiår ble Sigmund Freud født?
5. Hvilken av disse kjente figurene ble for første gang kjent offentlig gjennom en anti-Hitler tegneserie på 1930-tallet?
A) Mummitrollet
B) Pippi Langstrømpe
C) Pluto
6. Hvor mange, og hvilke, partier på stortinget har *ikke* fått inn varsler om seksuell trakassering i forbindelse med #metoo?
7. Hva kalles premiumtjenesten til YouTube for abonnenter?
8. Hva slags byggverk forbinder du med Sofia Helin og Kim Bodnia?
9. Hva er det egentlige navnet til Kjartan Lauritzen?
10. Hva blir navnet på det nye fylket når Hordaland og Sogn og Fjordane slår seg sammen?
11. Hvilket land har tre hovedsteder?
12. Før Harry Potter kom ut, hva var den mest leste barnebogen i England?
13. Hvor er Kong Haralds krone?
14. Hvilket dyr lager man roquefort ost av?

Svar: 1. 1971 2. 2016 3. Ute Gabriel 4. 1850 5. A (Mummitrollet) 6. Ingen 7. YouTube Red 8. Bro (TV-serien Broen) 9. Per Åkt Sigurdsson Kvikne 10. Vestlandet 11. Sør-Afrika 12. Alice i Eventyrland 13. I Erkebispegården i Trondheim 14. Sau

Bør ytringsfriheten gjelde for de som *både* har vært med på Charterfeber og Unge

mødre?

Ville ikke amfetamin hjulpet ME-pasienter?

Selverklærte flinker piker er åpenbart ikke spesielt flinke?

Julenietzchen?

Er benkpresset på treningssentrene for stort?

Torget i Kardemommeby har ingenting på Athens agora

"Vi trenger ikke feminisme, vi har jo likestilling" gir ca. like mye mening som "Vi trenger ikke menn, vi har jo dildoer"

I barnebursdag er det ingen som kan høre deg skrike

Burde ikke syntetisk marijuana markedsføres som kunstgress?

Prøv å stikke en finger i rumpa til en heterofil mann under sex uten forvarsel, og du skjønner at de alle egentlig forstår kontinuerlig samtykke

JEG SKJØNNER AT DET HØRES DUMT UT, SENSOR

MEN JEG HUSKER BARE IKKE DETTE

Kom du også på noe du hadde glemt?
Kontakt oss på avis.psykolosjen@gmail.com eller
facebook.com/synapsenavis

Takk til

SANDEN TANNHELSE